

اخبار و گزارش های کارگری 17 آبان ماه 1403

- یک قربانی دیگر از سیاست های پوسیده و مدیریت سرکوبگرانه!

- ششمین روز دور جدید اعتراضات پرستاران کشور نسبت به سطح نازل حقوق، عدم پرداخت بموقع مطالبات، کمبود نیرو و شرایط سخت کاری و وعده های توخالی بابرپایی تجمع

پرستاران بیمارستان ضیایی اردکان، استان یزد

پرستاران بیمارستان ولی عصر بافق، استان یزد

پرستاران بیمارستان های یزد، استان یزد

پرستاران میبد، استان یزد

پرستاران بیمارستان های شیراز از جمله رجایی و کارکنان آزمایشگاه و رادیولوژی

پرستاران بیمارستان شریعتی فسا، استان فارس

اعتراض پرستاران بیمارستان مطهری جهرم، استان فارس با ریختن پک های پذیرایی جشن روز پرستار در سطل زباله

پرستاران بیمارستان رامهرمز، استان خوزستان

پرستاران بیمارستان بهشتی قم

پرستاران و کادر درمان بیمارستان خمینی ارومیه، استان آذربایجان غربی

اعتراض پرستاران مشهد، استان خراسان رضوی در همایش پرستاران و کادر درمان در مجتمع شهدای سلامت با ایراد سخنرانی و بالا بردن پلاکاردها

اعتراض پرستاران طبس، استان خراسان جنوبی با بالا بردن پلاکاردها در محل سخنرانی بهارستان نشین شهرستان

با شعارهای «ما گل رز نمی خواهیم ما حقمونو می خواهیم»، «پرستار داد بزن حق تو فریاد بزن»، «پرستار حمایت حمایت»، «با کرونا جنگیدیم حمایتی ندیدیم»، «فقط شعار شنیدیم هیچ عملی ندیدیم» و.....

- دیدار معلمان شاغل و بازنشسته با فعالان سندیکای اتوبوسرانی

- سازمان جهانی آموزش با زداشت محمد حبیبی و سایر فعالان صنفی را به شدت محکوم کرده و خواستار آزادی فوری آنهاست. این سازمان از جامعه جهانی درخواست دارد تا در حمایت از حقوق معلمان و دانش آموزان در ایران اقدام کنند.

*یک قربانی دیگر از سیاست‌های پوسیده و مدیریت سرکوب‌گرانه!

همین دیروز باز هم خبری تکان‌دهنده از جان باختن یک نوجوان، آرزوخواوری، دانش‌آموز کلاس نهم، منتشر شد. آرزو به جرم پوشیدن شلوار جین، مورد آزار و اذیت مدیریت مدرسه قرار گرفت و این فشارها او را به سمت خودکشی سوق داد. پدرش تمام ماجرا را به امید عدالت و پایان این برخوردهای مخرب بازگو کرد. اما آیا این اولین یا آخرین بار است؟

آیا کسی از خودکشی‌های خاموش و بی‌صدا در روستاها و شهرهای کوچک خبر دارد؟ خودکشی‌هایی که زیر بار فشارهای تحقیر، تهدید، و به اسم «ارزش‌ها» و «آبرو» رخ می‌دهند اما رسانه‌ای نمی‌شوند؟

چند روز پیش، در روستای دریس، از توابع شهرستان کازرون، آیناز کریمی، دانش‌آموز کلاس دوازدهم و نوجوانی پر امید به آینده، با خشونت و تهدید مدیر مدرسه به دلیل «رعایت نکردن شئونات» و داشتن لاک ناخن و موهای رنگ‌شده روبه‌رو شد. خانم رحیمی، مدیر مدرسه، برای سرکوب این دختر جوان، حتی با برادرش تماس گرفت و او را از مدرسه بیرون کرد. نتیجه؟ فشار و بازخواست‌های خانواده بر اساس سنت‌های سختگیرانه محلی، و در نهایت، آیناز با طناب دار، زندگی‌اش را به پایان رساند.

در این میان، خبری از پیگیری مسئولین نیست! آموزش و پرورش کازرون و مسئولان آن، به جای دفاع از حقوق دانش‌آموزان، سکوت کرده‌اند و به حفظ میز و مقام خود راضی‌اند. آیا نباید به جای پنهان‌کاری‌های همیشگی، این زخم‌های عمیق را برای همیشه ریشه‌کن کرد؟ چرا این مسائل را به جای دفن کردن، تحلیل و پیشگیری نمی‌کنیم؟

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران با قاطعیت اعلام می‌کند: برخوردهای ایدئولوژیک و سرکوب‌گرانه در مدارس، نه تنها آینده دانش‌آموزان را به تاراج می‌برد بلکه به از دست رفتن جان و انگیزه آن‌ها نیز منجر می‌شود. ما خواستار پایان دادن به سیاست‌های ایدئولوژیک، حذف نگاه تحقیرآمیز به دانش‌آموزان، و احترام به آزادی‌های فردی و حقوق انسانی آنان هستیم. سیستم آموزش و پرورش باید از ابزار سرکوب و کنترل ایدئولوژیک دور شود و به جایش، نگاهی انسانی و دانش‌محور جایگزین گردد.

***ششمین روز دور جدید اعتراضات پرستاران کشور نسبت به سطح نازل حقوق، عدم پرداخت بموقع مطالبات، کمبود نیرو و شرایط سخت کاری و وعده‌های توخالی بابرپایی تجمع**

پرستاران بیمارستان ضیایی اردکان، استان یزد

پرستاران بیمارستان ولی عصر بافق، استان یزد

پرستاران بیمارستان های یزد ، استان یزد

پرستاران میبد، استان یزد

پرستاران بیمارستان های شیراز از جمله رجایی و کارکنان آزمایشگاه و رادیولوژی

پرستاران بیمارستان شریعتی فسا، استان فارس

اعتراض پرستاران بیمارستان مطهری جهرم، استان فارس با ریختن پک های پذیرایی جشن روز پرستار در سطل زباله

پرستاران بیمارستان رامهرمز، استان خوزستان

پرستاران بیمارستان بهشتی قم

پرستاران و کادر درمان بیمارستان خمینی ارومیه، استان آذربایجان غربی

اعتراض پرستاران مشهد، استان خراسان رضوی در همایش پرستاران و کادر درمان در مجتمع شهدای سلامت با ایراد سخنرانی و بالا بردن پلاکاردها

اعتراض پرستاران طبس، استان خراسان جنوبی با بالا بردن پلاکاردها در محل سخنرانی بهارستان نشین شهرستان

با شعارهای «ما گل رز نمی خوایم ما حقمونو می خوایم»، «پرستار داد بزنی حق تو فریاد بزنی»، «پرستار پرستار حمایت حمایت»، «با کرونا جنگیدیم حمایتی ندیدیم»، «فقط شعار شنیدیم هیچ عملی ندیدیم» و.....

تصاویر:

اردکان:

روز ششم
اعتصاب پرستاران یزد
بیمارستان ولیعصر بافق
۱۴۰۳/۰۸/۱۷

چهرم:

طبس:

تکمیل

*دیدار معلمان شاغل و بازنشسته با فعالان سندیکای اتوبوسرانی

در مورخ ۱۴ آبان ماه ۱۴۰۳ تعدادی از معلمان شاغل و بازنشسته پس از دیدار با فعالان سندیکای اتوبوسرانی در تالار وحدت تهران حضور یافته و به اجرای نمایش موسیقی آوای پارسی که با اشعاری از شاهنامه فردوسی شروع شده و با شعری از وطن از اشعار استاد امیر صادقی به پایان می رسد، حضور یافتند.

این دیدار علاوه بر ایجاد انرژی مثبت مضاعف برای همراهان، زیبایی کنسرت و اجرای خوب هنرمندان را چندین برابر ارزشمندتر کرد.

به امید جامعه ای سرشار از رفاه و امنیت و روزهای خوش برای مردم ایران

منبع: کانال چالش صنفی معلمان ایران

***سازمان جهانی آموزش بازداشت محمد حبیبی و سایر فعالان صنفی را به شدت محکوم کرده و خواستار آزادی فوری آنهاست. این سازمان از جامعه جهانی درخواست دارد تا در حمایت از حقوق معلمان و دانش آموزان در ایران اقدام کنند.**

بیانیه‌ی سازمان جهانی آموزش

محکومیت بازداشت مجدد محمد حبیبی، فعال صنفی معلمان، را به دلیل دفاع از حقوق دانش آموزان دختر توسط سازمان جهانی آموزش

محمد حبیبی، معلم و فعال صنفی در تهران، از چهره‌های مقاوم و برجسته در جنبش معلمان ایران است که در برابر سرکوب مستمر جمهوری اسلامی ایستادگی کرده است. تعهد او به حمایت از حقوق معلمان و دانش‌آموزان، او را به هدفی برای بازداشت‌های پی‌درپی، شکنجه و آزار توسط نیروهای امنیتی ایران تبدیل کرده و او را به نمادی از مقاومت صنفی بدل ساخته است.

حبیبی به عنوان سخنگوی کانون صنفی معلمان استان تهران، در اعتراضات «ژن، ژیان، نازادی» سال ۱۴۰۱ که پس از مرگ ژینا امینی به‌دست زنان، دانش‌آموزان و دانشجویان برای عدالت و آزادی شکل گرفت، نقش برجسته‌ای ایفا کرد. علی‌رغم سرکوب شدید که به کشته شدن بیش از ۹۰ کودک منجر شد، حبیبی به حمایت از دانش‌آموزان به ویژه در موضوع مسمومیت‌های سریالی مدارس دخترانه به فعالیت خود ادامه داد.

بر اساس گزارش سازمان جهانی آموزش با همکاری شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران (CCITTA)، در سال‌های ۱۴۰۱-۱۴۰۲، مدارس دخترانه تحت حملات شیمیایی گسترده‌ای قرار گرفتند که تحصیل و سلامت دانش‌آموزان را مختل و والدین را مجبور به نگهداشتن دختران در خانه کرد. دانش‌آموزان در آن زمان از علائمی همچون درد چشم و گلو، مشکلات تنفسی، سردرد، دل‌درد، فشار خون پایین، ضعف عضلات و تپش قلب شکایت داشتند.

در سال ۱۴۰۲، حبیبی به دلیل فعالیت‌های صنفی خود و تلاش‌های مداوم برای بهبود شرایط معلمان، از شغل معلمی اخراج شد. با وجود این تهدیدها و اقدامات تلافی‌جویانه، این فعال صنفی ۴۵ ساله همچنان به حمایت از حقوق معلمان و دانش‌آموزان ادامه داد. حکم شش‌ماهه زندان اخیر او که از ۲۰ آبان ۱۴۰۳ باید اجرا شود، آخرین مورد از این فشارهاست.

در شهریور ۱۴۰۳، مقامات جمهوری اسلامی در دومین سالگرد جنبش «ژن، ژیان، نازادی» محدودیت‌های شدیدی به‌ویژه در شهرهای کوردستان اعمال کردند تا از هر گونه اعتراض جلوگیری کنند. با این حال، زنان فعال، از جمله نرگس محمدی، برنده جایزه نوبل، که در زندان به سر می‌برد، با اعتراضات نمادین همچون اعتصاب غذا، خواسته‌های آزادی‌خواهانه را برجسته کردند.

اوایل ماه جاری، آهو دریایی، توجه بین‌المللی را به خود جلب کرد. او پس از آزار توسط حراست دانشگاه آزاد اسلامی تهران در اعتراض به قوانین سختگیرانه پوشش ایران، به‌طور نمادین لباس‌های خود را درآورد. ویدئوهای اعتراض او به سرعت پخش شد و نهایتاً توسط مأموران لباس شخصی بازداشت شد. سازمان عفو بین‌الملل خواستار آزادی فوری او و بررسی بدرفتاری‌های گزارش‌شده در بازداشت او شده است.

سازمان جهانی آموزش بازداشت محمد حبیبی و سایر فعالان صنفی را به شدت محکوم کرده و خواستار آزادی فوری آن‌هاست. این سازمان از جامعه جهانی درخواست دارد تا در حمایت از حقوق معلمان و دانش‌آموزان در ایران اقدام کنند.

سازمان جهانی آموزش

۱۶ آبان ۱۴۰۳

منبع: سایت سازمان جهانی آموزش

برگرفته از کانال شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

akhbarkargari2468@gmail.com